

der afholdes udlægsforretning efter de almindelige regler, tilbagebetales afgiften.

Fremkommer skyldneren rettidigt med indsigelser, afholdes udlægsforretning efter de almindelige regler, og der vil derfor i disse tilfælde ikke skulle ske tilbagebetaling af retsafgiften.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

*Til § 5
(miljøskadeerstatningsloven)*

Det foreslås, at den gældende miljøskadeerstatningslovs § 6, stk. 1, ændres, således at erstatningskrav efter loven som udgangspunkt forældes efter reglerne i forslaget til ny forældelseslov. Det vil indebære, at erstatningskrav efter loven forældes 3 år – og ikke som hidtil 5 år – efter den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til skaden, jf. § 3, stk. 1 og 2, i forslaget til ny forældelseslov.

For så vidt angår den lange forældelsesfrist, som er på 30 år, foreslås det dog, at denne frist som hidtil regnes fra den hændelse, der har forvoldt skaden, jf. forslaget til § 6, stk. 2. Det indebærer, at begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen ikke i alle tilfælde vil være den samme som det begyndelsestidspunkt, der ved forslaget til ny forældelseslov foreslås for fordringer på erstatning for miljøskader, der ikke er omfattet af miljøskadeerstatningsloven, jf. § 3, stk. 3, nr. 1, i forslaget til ny forældelseslov. Begyndelsestidspunktet efter forslaget til ny forældelseslov vil være tidspunktet for den skadevoldende handlingens ophør. For så vidt angår tingskade er begyndelsestidspunktet det samme efter miljøskadeerstatningsloven, men i relation til personskade er begyndelsestidspunktet det tidspunkt, hvor skadelidte udsættes for den skadelige påvirkning.

§ 6 er ufravigelig i forbrugerforhold, jf. miljøskadeerstatningslovens § 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

*Til § 6
(produktansvarsloven)*

Med den foreslåede § 14, stk. 1, erstattes den eksisterende henvisning til 1908-loven af en henvisning til reglerne i forslaget til ny forældelseslov. Dette vil bl.a. medføre, at ukendskab til producentens opholdssted ikke suspenderer forældelsesfristen. Derimod gælder i denne situation reglen om forlængelse af forældelsen i den nye forældelseslovs § 14, stk. 1.

For så vidt angår den absolutte forældelsesfrist, foreslås en særrregel for krav om erstatning for pro-

duktskade, der er omfattet af producentens ansvar efter produktansvarslovens § 6, stk. 1, jf. den foreslåede § 14, stk. 2. Den foreslåede § 14, stk. 2, indebærer, at sådanne erstatningskrav – som hidtil – i alle tilfælde ophører 10 år efter den dag, da producenten har bragt det produkt, der har forårsaget skaden, i omsætning. Den foreslåede § 14, stk. 2, bevirker, at § 3, stk. 3, i forslaget til ny forældelseslov ikke vil finde anvendelse på de pågældende krav. Derimod vil de øvrige bestemmelser i forslaget til ny forældelseslov finde anvendelse på sådanne krav, jf. dog den foreslåede § 14, stk. 3. Den foreslåede § 14, stk. 2, vil ikke gælde for krav mod mellemhandleren efter produktansvarslovens §§ 10 eller 10 a eller for krav efter dansk rets almindelige regler om erstatning i eller uden for kontrakt, jf. produktansvarslovens § 13.

Ved den foreslåede § 14, stk. 3, bestemmes, at § 12, stk. 2, og kapitel 6 i forslaget til ny forældelseslov kun skal finde anvendelse, i det omfang forældelse ikke indtræder eller er indtrådt efter stk. 2. Reglen i § 12, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov omhandler forlængelse af forældelsesfristen ved regreskrav mod solidarisk hæftende medskyldnere, og kapitel 6 i forslaget omhandler foreløbig afbrydelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forlængelse i medfør af disse bestemmelser kun kan finde sted, i det omfang den 10-årige forældelsesfrist angivet i § 14, stk. 2, ikke forlænges.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

*Til § 7
(atomskadeerstatningsloven)*

Til nr. 1 (§ 25, stk. 1)

Med den foreslåede ændring af § 25, stk. 1, erstattes henvisningen i den gældende bestemmelse til 1908-loven af en henvisning til reglerne i forslaget til ny forældelseslov.

Til nr. 2 (§ 25, stk. 4)

Den eksisterende særrregel i § 25, stk. 1, 2. pkt., der fastlægger et særligt begyndelsestidspunkt for forældelse af krav omfattet af § 19 i atomskadeerstatningsloven, foreslås erstattet af det nye stk. 4. Reglen foreslås ændret, idet den foreslås formuleret ligesom reglen om regres mellem solidarisk hæftende skyldnere i § 12, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov. Det vil indebære, at hvis indtrædelse i medfør af § 19 er sket, inden den skadelidendes krav mod anlægsindehaveren er forældet, forældes det i § 19 nævnte krav tidligst et år efter indtrædelsen.